

at han derved blev mere frit stillet til at gøre sin indflydelse gældende.

Nedenfor følger en gennemgang af resolutionens operative paragraffer med angivelse af, hvilke forslag der har haft betydning for deres endelige redigering.

Operative 1:

„*Condemns*, without exception whatsoever, all acts of aerial hijacking or other interference with civil air travel, whether originally national or international, through the threat or use of force and all acts of violence which may be directed against passengers, crew and aircraft engaged in, and air navigation facilities and aeronautical communications used by, civil air transport“

Operative 1 indeholder, som det vil ses, en fordømmelse uden undtagelse af alle flykapringer eller andre indgreb overfor civil luftfart.

I det første udkast var opregningen af beskyttede personer og genstande så omfattende, at også billetpersonale og kontorer udenfor lufthavne samt lufthavne ville være medtaget, og på dansk initiativ blev den derfor omredigeret, således at teksten blev bragt i overensstemmelse med det af ICAO's juridiske udvalg udarbejdede udkast til konvention om uretmæssige indgreb i luftfarten.

Ved de indledende forhandlinger foreslog Sovjetunionen, at fordømmelsen udtrykkeligt skulle omfatte alle flykapringer, uanset under hvilke foregivener eller motiver de var blevet udført, „irrespective of the pretext or motive“. Sovjetunionen foreslog endvidere, at det udtrykkeligt skulle angives, at paragraffen omfattede luftfart, hvad enten det var på internationale eller oprindelig nationale ruter. Fordømmelse uanset motivet for handlingen mødte stærk modstand fra de arabiske lande og fra enkelte afrikanske lande (Tanzania og Guinea), der forbeholdt sig at lade motivet være afgørende i tilfælde, hvor flykapringen blev foretaget af politiske flygtninge. Tanzania foreslog derfor, at denne passus blev slettet. Libanon fremsatte derefter forslag om at erstatte udtrykket indeholdende motivet med en fordømmelse af enhver form for kapring „without exception whatsoever“.

Forslagsstillerne kunne ved de afsluttende forhandlinger acceptere denne formulering, der fandtes tilstrækkelig vid, i betragtning af at det var en betingelse for, at flere af de mere moderate arabiske lande, der havde afstået ved afstemningen på den tilsvarende resolution på 24. samling, nu kunne stemme for resolutionen. En forudsætning for, at formuleringen blev ændret, var, at Sovjetunionen efter indhentelse af særlig instruks kunne acceptere den. Havde dette ikke været tilfældet, ville forslagsstillerne have bevaret paragraffen i den oprindelige form for at bevare sovjetblokkens stemmer på bekostning af de arabiske lande.

Operative 2:

„*Calls upon* States to take all appropriate measures to deter, prevent or suppress such acts within their jurisdiction, at every stage of the execution of those acts, and to provide for the prosecution and punishment of persons who perpetrate such acts, in a manner commensurate with the gravity of those crimes, or, without prejudice to the rights and obligations of States under existing international instruments relating to the matter, for the extradition of such persons for the purpose of their prosecution and punishment“

Operative 2 opfordrer stater til at søge at forhindre flykapringer og sørge for retsforfølgelse og straf af personer, der begår disse handlinger, eller udlevering med henblik på retsforfølgelse og straf. Det var på initiativ af Sovjetunionen, at det af forslagsstillerne benyttede arbejdsdokument, der kun omhandlede straf eller udlevering, blev omredigeret, således at det udtrykkeligt fastslås, at udleveringen skal finde sted med henblik på afstrafning, således at paragraffen nu vender sig mod de tilfælde, hvor flykaprere efter udlevering ikke er blevet straffet, og i visse tilfælde blevet hyldet for deres gerninger.

Sovjetunionen foreslog endvidere under de indledende drøftelser med forslagsstillerne (men ikke under 6. udvalgs møder), at udlevering blev nævnt før afstrafning, og erklærede sig villig til, såfremt ønsket blev imødekommet, at være medforslagsstiller. Der var enighed mellem forslagsstillerne om, at dette ønske ikke kunne imødekommes, da